
**STICHTING
STELLINGWARVER SCHRIEVERSRONTE**

MEULEHOEVE, Bongheer 1, Oosterwolde

POSTADRES: Postbusse 138, 8430 AC Oosterwoolde

TILL. 05160-4533

Een schoon miljeu kost

een protte centen

lenakter

Schriever: Johan Veenstra

EEN SCHOON MILIEU KOST EEN PROTTE CENTEN

Lamert en Lutske kommen et teniel op. Lutske mit een bosschoppetasse, daor as een bos rebarberstaelen tot uut komt. Van de aandere kaant kommen Aorend en Wietske et teniel op. Wietske het ok een tasse bi'j heur. Zo kommen ze mekeer op 'e diek integen.

Lutske: Moej' es kieken wie as we daor hebben!

Wietske: Heerken, heerken, of hebben jim de bosschoppen al daon. Jim bin d'r ok betied bi'j vandemorgen.

Lutske: Och ja, Lamert wol vroeg henne te haorknippen, dat ik zee, dan gao ik even mit om een stokmennig bosschoppies te doen.

Lamert: Et is aanders frissies vandemorgen, maot.

Aorend: Ze hebben aanders zoemer beloofd. Die kerel van de tillevisie hadde et over vierentwintig graoden.

Lamert: Die mannen van de tillevisie bin wel es vaeker mis.

Wietske: Wi'j wollen om wat ni'je kleren veur Aorend op 'e reize. Et wollen goed kan now wel uut en now 't wat zoemers begint te wodden, moet hi'j aenlik wat ni'js hebben. Een ketoenen broek en een peer boezeroenen mit kotte mouwen.

Lutske: Et vaalt me nog mit daj'm mitkriegen kunnen. Lamert wil al-tied mar, dat Bouwhuus mit wat klereboel langes komt. Ie kriegen Lamert nog in gien duzend jaor een klerewinkel in. Een gezicht as een stokkende rute as die wat ni'js hebben moet. En zinnig! Daor is 't aende van weg!

Wietske: Och, praot me d'r niet van, jonk. Manluden, malder goed moe'n ze nog uutvienen.

Wietske snoft inienend.

Wietske: Wat roek ik inienend toch veur malle locht?

Aorend: O, Knelis Oord is an 't jarren.

Lutske: Harrejasses, wat een vieze locht.

Lamert: Ja, die jarreboel rokt aorig viezer as doe wi'j nog boerkten, Aorend.

Aorend: Dat hej' mit die grote stallen, maot. De hiele troep komt in die grote kelders te lane. Jarre, dong, koefoelsen. Alles ploepst d'r zomar in.

Lamert: Wi'j zetten indertied nog eerde deur de dongbult butendeure op 't hiem. En dan mit de kroje bi'j de post op, maot.

Aorend: Wat kon zoe'n post soms snotteglad wezen as die wat beschosseld was, Lamert. Ik bin me d'r toch een keer bi'j daele gleden. De lappen vel hongen me an de bienen. Ik vuul et nog.